

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE, DNIA 3 LISTOPADA 1827 ROKU, W SOBOTĘ.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

		Cieplomierz R.	Barometr.		Wiatr.		Stan nieba.
		Stopni zimna — 2	Cali 27 linii	1,6	Zachodni.	Dżdżysto.	
D. 2 Listopad.	Z rana	zimna — 0	„	3,2	Poludniowo-zachodni	Dżdżysto.	
	Wieczorem	zimna — 0	„	5,0	Zachodnio-Poludniowo-zachodni	Xiężyc zadęt.	

W A R S Z A W A.

— JO. X^ę *Drucki Lubecki*, Minister prezydujący w Kommissyi rządowej przychodów i skarbu, d. 1 b. m. wyjechał do Petersburga. Wyjechali z X^ęciem Ministrem, Referendarze stanu *Jelski* i *Łęski*, tudzież Sekretarz *Bouquet*; wyjechał także X^ę *Leon Sapieha*.

z *Bruzelli*, 20 Października.

— Oto jest treść mowy od tronu:

Najjaśniejszy Pan oświadczył, iż dokłada wszelkich usiłowań do utrzymania pomyślności narodu. Układy ze stolicą apostolską wykazały z obu stron dowody szczerzej chęci osiągnięcia ważnego przedmiotu ukończonej konwencji, która zostanie stanom udzielona.

„Warunek pod jakim była ogłoszona bulla tycząca się tłumaczenia konwencji, mieści w sobie rękoymię prawem naszym obwarowaną.

„Traktat żeglugi i handlu został zawarty ze Stanami Zjednoczonymi Meksyku; takowy zostanie przedstawiony izhom po zamianie za twierdzeń.

„Handel nasz w ogólności znacznie się rozszerza. Budowy morskie, równie jak rolnictwo i kopalnie, wielkiego doznają postępu; stan fabryk podobnie jest pomyślny. Przeshkody do wejścia naszych okrętów do Szwecyi i Norwegii zostały usunięte. Projekt w tym względzie stanom zostanie przedstawiony.

„Zamieszkania w Java ustają; przybyła już tam wielka część posilków. Zostanie uczyniony wniosek w przedmiocie tej osady. Jenerałny Kommissarz będzie także wysłany do Indyy Zachodnich.

„Rząd nie będzie się wprzód zajmował nowym rozkładem ziemskich podatków, aż kadaster bliższym będzie ukończenia.

„Dla zmniejszenia złego pochodzącego z loteryi, zostaną przedsięwzięte środki które nie zdziałają żadnego nowego ciężaru.

„Kodeks karny, iakoż procedura cywilna, będą rozbiegane. N. Pan spodziewa się że ko-

deks procedury kryminalnej może już być przedstawiony. Prawo względem porządku prawniczego będzie uzupełnione przez naznaczenie sądów kantonowych.

Wiadomości z Grecyi.

— List oficera z angielskiego okrętu admirałskiego *Azya*, pisany przy Novarin dnia 27 Września, dnia 16 m. b. przybyły do Livorno, następujące pewne o zdarzeniach tamczynych zawiera wiadomości. „Dnia 24 Września znajdował się Admirał Codrington w przystani Navarinu z nierównie mniejszą potęgą zbroyną niż flota turecko-egipska, która, przeszło 100 licząc żagli, po wysadzeniu na ląd przywiezionego wojska, gotowała się z dobrym wiatrem odpłynąć i udać się ku Hydra. Dnia 25, angielskiemu Admirałowi przykry tylko został wybór: lub wypłynienie tureckiej floty dopuścić bez zdobycia oręża; lub, chcąc ją zatrzymać, stoczyć z nią walkę, — czuł bowiem bardzo dobrze iż nadto jest słaby aby ię mógł samą przytomnością swoją imponować. Gdy dnia 25 wieczorem francuzki Admirał de Rigny z potęgą swoją podwładną połączył się z eskadrą angielską, dnia 26 rano obadwa Admirałowie, z połączoną marynarką, zawinęli do portu Novarin, i żądali posłuchania u Ibrahima Baszy, które im natychmiast zostało dozwolone. Ibrahim Basza przyjął Admirałów pod namiotem przed wejściem do Novarin. Po zwykłych oświadczeniach grzeczności, i przyjęciu kawą, zaczęła się rozmowa; Admirał Codrington urzędownie udzielił Baszy rozkazy otrzymane, z dodatkiem: iż, iakoż żołnierz, nie ma prawa wdawać się w rozumowanie, lecz co do słowa powinien takowe wypełniać. Ibrahim odpowiedział iż także jest żołnierzem pod rozkazami Sultana, i otrzymane instrukcye iak najsćislej wykonywać powinien. Codrington przedstawił zawieszenie broni na dni 20, aby Ibrahim miał czas zasięgnąć z Stambułu nowych instrukcyy. Propozycja ta przyjęta została nakoniec, po długiej, bardzo żwawej, rozprawie, od Ibrahima Baszy, z warunkiem: iż Codrington uwiado-

mi okładzie tym Lorda Cochrane i zniwoli go do wstrzymania się od wszelkich nieprzyjacielskich kroków.“

— Najnowsze doniesienia z Zante, z dnia 2 Października, które w téj chwili odebraliśmy przez Triest, następujące zawierają wiadomości:

„Dnia 28 przybył tu angielski sloop wojenny w jednym dniu z Nawarin, w celu nabrania wody i żywności. Wczoraj rano zawinęła tu także angielska fregata; a trzema godzinami później admirałski okręt *Azja*, pod dowództwem Sir Edwarda Codringtona w tym samym celu. O godzinie 6 wieczorem pokazała się w bliskości tutejszcy przystani z Nawarinu inna angielska fregata i rozmawiała z okrętem admirałskim przez znaki; poczem dano, z ostatniego, dwóm, tu na kotwicy stojącym, statkom wojennym, rozkaz, aby podniosły kotwice; i wraz z niemi i fregatą, naostatku przybyła, tu pod żaglem stojącą, popłynął Sir Codrington do Navarin, pomimo gwałtownego deszczu i przeciwnego wiatru. Przytomność ich musi tam być bardzo potrzebna, ponieważ nawet nie oczekiwano powrotu statków posłanych tu po wodę do źródła Cronero, o ćwierć mili od miasta.“ (D. A.)

z Lizbony.

— (Z listu.) „Anglia, która tak długo sprzyjała konstytucjonistom, zostawia ich nareszcie smutnemu ich losowi; wiadomości jej agentów oddawna już przekonały ją o potrzebach ludu portugalskiego: iakoż, choć wprawdzie nie rada była oświadczyć że opuszcza sprawę którą się tak spoczątku zięła, pewną jest rzeczą, iż sama starała się o to aby dom Pedro przyznał swojemu bratu tytuł Reienta, który prędey czy później same okoliczności byłyby mu przyznały.

„Niemniej dziś wiadomo że Anglia znaczny wpływ miała w przyjacielskich propozycjach dom Pedra względem rzptey buenos-ayreskiej: oswobodzenie Montevideo było jedną z głównych zasad traktatu; miało zaś nastąpić pod opieką Anglii która spodziewała się założyć tam skład handlowy, coby jej zapewniał ważny odbyt towarów na oceanie Zachodnim. Anglia, pełna zamiarów zdobywczych, nienawiała tym sposobem zasłużyć się jeszcze kiedyś i Infantowi domu Miguel, chociaż wprawdzie w własnych widokach i z własnej tylko działała potrzeby. Mamy przecież nadzieję że nateraz nie udadzą jej takie rachuby, i że młody nasz Reient potrafi wyzwolić Portugalię od wpływu którego tak często smutnych doznała skutków.“ (Quot.)

z Londynu, 18 Października.

— *Gazeta francuzka* przytacza, pod tytułem „P. Canning i Stany Zjednoczone“, następujący artykuł jednego z dzienników miasta Washingtonu:

„Godna jest uwagi że Canning nigdy nie wszedł w żadne umowy z Stanami Zjednoczonymi. Traktat r. 1816, który obejmuje, do pewnego przynajmniej stopnia, słuszne, układy względem handlu i marynarki, był dziełem Margrabiego Londonderry. Odnowiony został w r. 1818 pod tymże samym ministrem. P. Canning nie dla

nas wcale nie uczynił, iakkolwiek długie były nasze układy z rządem angielskim za jego ministerstwa spraw zagranicznych.

„Onto, ze wżgardą nawet, odrzucił układy ministra angielskiego P. Erskine w 1809, układy które gdyby się były utrzymywały mogły mogły odwrócić wojnę. On kierował piórem rządu W. Brytanii w r. 1817 gdy Monroe i Pinkney znajdowali się w Londynie, a nie trzeba dodawać iak niem kierował. On stał na czele spraw zagranicznych Anglii w r. 1824, gdy układy P. Rush nie udały się, chociaż P. Rush nie żądał nie nad to do czego by się w r. 1783 P. Pitt był przychylił, iakieśmy już dawniey tego dowiedli.

„Nakoniec, niezaprzeczoną jest rzeczą, iż polityk ten, usiłujący iść w ślady swojego opiekuna i swego wzoru we wszystkim, nie chciał go naśladować gdy trzeba było naszey handrze zapewnić przywileje wzajemności w portach Indyi Wschodney. Był on zapewne przyjacielem Platona, ale jeszcze większym przyjacielem Anglii.

„Z resztą, ten sam P. Canning, w roku 1826, ciągle ożywiony zapalem rozszerzania wpływu W. Brytanii, tak pod względem osad iak i we wszystkich innych przedmiotach, nie uiscił się z obietnicy odnowienia rozpoczętych układów w r. 1824.

„Jednakże minister ten, upoważnionym był od angielskiego rządu (dowodzącego przez to swiego ducha zgody) aby nie sprzeciwiał się w układach pod względem którego w r. 1824 bronić był obowiązany, na co niegdyś także P. Pitt zezwolił; spodziewano się tym sposobem oddalić wszelkie przeszkody do zawarcia traktatu.

„Ci którzy, po odczytaniu tego krótkiego rysu, mogliby jeszcze myśleć że P. Canning zostałby był wierny zaręczeniom iakie nie zgadzałyby się z jego widokami powiększenia, dowodziliby przez to większej łatwowierności iak rozsądku i światła. Mowy nawet jego w Liverpool, z zapalem ogłaszane przez tutejsze dzienniki przy końcu r. 1826, w których wynosił rzptą Stanów Zjednoczonych, nazywając ją szlachetną córką Anglii, nie miały zapewne innego celu iak ukofysanie nas, w zamiarze tem łatwiejszego dopełnienia swoich widoków.“

WIADOMOSCI LITERACKIE.

— O losie sławnego wędrownika Maïora Laing, podaia gazety następującą najnowszą wiadomość, w dwóch listach w Tripoli zawartą:

Z Tripoli, z 17 Lipca. — Zostawaliśmy w okropnym stanie niespokojności i bojaźni, lecz nie mogliśmy się odważyć do wierzenia pogłosce o śmierci Maïora Laing, i każdy dzień dostarcza nowych powodów do niewierzenia temu. Była to nasamprzód tylko wieść, nadeszła, iak mówią, z Bambarrah, i powtórzona w Tombouctou; później zaniesiona do Touat, z kąd przeszła do niektórych Arabów, którzy,

(jeżeli tylko nie zmyślił sam) zanieśli ją do Ghadames a zamtąd do Tripoli. Basza nie dał temu bynajmniej wiary; dla przekonania się, wysłał ludzi na szukanie Lainga; dowiedziano się że goniec przybył do Touat, i w dalszą miał się udać drogę. Mockbar pisze, donosząc, że Laing w dobrem pozostaje zdrowiu; zapewnia on Baszę o możnej swojej protekcyi: gdyby się coś nieszczęśliwego miało przytrafić, zdać mi się iż niezawodnie o temby był napisał. Nie odebrano żadnego listu z Tombouctou, i nie dowiedziałem się nawet, żeby ztém miastem miała być iakakolwiek komunikacya; lecz oczekujemy niezwłocznie przybycia *kofflu* (karawany). Słusznie wnioskować można że Laing jest razem z Clappertonem. A ponieważ nie mamy wiadomości od Clappertona, iak ią mieć moglibyśmy od Lainga? Jeżeli się udał z Tombouctou ku stronie zachodniej, nie sądzę aby tam mógł się dostać przed miesiącem Maiem; a gdyby się było co przytrafiło na tej drodze, wiadomości by tam doszła tak dobrze iak do Tripoli, i zapewne i-szczepredzey, ponieważ dwa razy jest mniejsza odległość. Jeżeli Laing udał się na zachód, nie należy się spodziewać w Anglii od niego wiadomości pierwej iak w miesiącu Sierpniu.

Dowiedzieliśmy się że Clapperton zostaje w bezpieczeństwie w Kari; Sultan *Bello* wiele okazał dla niego dobroci, i kazał przenieść, bez kosztu, jego rzeczy, ludziom którzy je na plecach niśli przez Soudan. Wiadomość się rozeszła iż przybył on do Tilboe. We dwa dni po opuszczeniu gór, tłumacz mój uyrzał człowieka idącego z Mouzzouk, który go uwiadomił iż dwaj Anglicy tam przybyli.

— „30 *Lipca*. — Dnia onegdajszego, karawana przybyła z Ghadames; wszyscy zbilią smutną wiadomość; mówią iż była ona rozsiąną przez pewnego Touarika, który powiedział swemu przyjacielowi iż wieść o tém chodzila w Ghadames przed jego odjazdem. Touarik przybył do Ghadames w miesiącu Lutym, z Ghaat: niepodobieństwem jest, aby wiadomości mogły w tym przeciągu czasu przyysść z Bambarah do Ghadames. Raport drukowany w dziennikach paryskich jest fałszywy. Smutno jest że korespondent trypolitański rozgłosił wiadomość tak okropną dla przyjaciół Majora Laing.

„Karawana z Tombouctou jest dziś zapewne w Ghadames.“

„Pulkownik Denham pisze z Sierra - Leon, z dnia 26 *Maja*, iż syn Mungo-Parka przybył na fregacie *Sybilli*, udając się do Badagry, skąd zamierza sobie puścić się w ślady Clappertona: podróżuje on sam ieden w Sierra-Leon, nie mając żadney o Laingu ani Clappertonie wiadomości.“

ROZMAITOSCI.

— Czterech profesorów uniwersytetu paryskiego wydał klasyczny słownik języka francuzkiego, który obeymować będzie 60000 wy-

razów w iednym tomie in 8vo; litery A, B, C, już wyszły. Cena całego dzieła 12 fr.

— W Monachium, wystawiono dynię 80 f. ważącą; w Berlinie można się teraz przypatrzeć nierównie większej dyni w kantorze PP. Hensel i Schuman. Dynia ta ma 2½ stopy średnicy, waży przeszło 143 funtów, i wraz z 21 innemi, z których żadna nie waży mniej niż 100 f., urosły wśród murów Berlina, w ogrodzie P. Hensel, blisko Szląskiej bramy. Dyniom tym szczególniejszy wzrost nadał muł dobytý z kanałów Sprei nawieziony do ogrodu. Muł ten położony na gruncie żwirowym wydał tak wielkie dynie.

— Dawniej już dostrzegano iż w czasie wielkich mrozów lub suszy odgłos w znaczney odległości może być słyszany. W czasie pobytu kapitana Parry w Port, Bowen, wydarzył się iednak szczególniejszy wypadek tego rodzaju. Porucznik Forster wysłał człowieka z obserwatorium na przeciwległą stronę portu, w odległości 6696 stop, a zatem przeszło pół mili, z poleceniem umocowania znaku południka. Na połowie drogi postawił inną osobę która miała powtarzać jego rozkazy. Okazało się iednak iż ostrożność ta była niepotrzebna, ponieważ bez trudności mógł rozmawiać z człowiekiem na dalszem stanowisku będącym.

(G. B.)

— Zbierają w Rzymie składkę na wystawienie Tassowi grobowca godnego tego wielkiego poety. Komitet umocowany do przyjmowania darów, składa się z najzacniejszych ludzi w Rzymie, między duchownymi i uczonymi.

— Statua *Guttemberga*, wynalazcy druku, została postawiona 4 b. m. w Moguncyi.

— Według raportów kapitana Back i porucznika Kandall, którzy należeli do wyprawy kapitana Franklina, niemasz wątpliwości że między cieśniną Davis i Berlinga, to jest oceanami Atlantykiem i Spokoynym znajduje się przeyscie. Atak rozwiązane zostało to ieograficzne zagadnienie, że wielki ląd Ameryki jest tylko wyspą, ale że dla niezwyężonych przeszkod od lodów, opłynienie tego lądu nigdy lub przynajmniej bardzo rzadko dokonaniem być będzie mogło.

— Dnia 25 *Września*, w Zobten, w Szląsku, dziewczyna służąca włożyła sobie w lewe ucho szpilkę, główką wewnątrz, aby zwyktemu swędzeniu zapobiedz. W tej chwili ugryzła ją mucha, a gdy ią spędzić chciała, wysunęła się szpilka z rąku i pozostała w uchu. Daremne były wszelkie usiłowania aby ią wydobyć. Raz ią w uchu uciskało, drugi raz kłuło; czuła dziewczyna że szpilka ruszała się za każdym wstrząśnieniem głowy. W tymże dniu pokazał się pod uchem na szyi czerwony świecący się wrzód, który trzeciego dnia się rozszedł, a po nim wewnętrzne zapalenie gardła nastąpiło. Chora czuła iak położenie szpilki się zmienia i iak ta coraz więcej wewnątrz głowy postępuje. Tak przeszły trzy dni pełne bólesci i trwogi, aż nareszcie d. 28 *Września* rano ból i puchlina doszły do nosa

i chora mniemała że szpilka tą drogą na nawierzeh wywdzie. Około południa, kichnęła dwa razy, i, z podziwieniem, z lewey dziurki nosa szpilka wypadła. (G. B.)

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

ROZKAZ DZIENNY

Do WOYSKA POLSKIEGO.

W kwaterze głównej Dnia 27 Października 1827 r.
w Warszawie.

ZANAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Wraca do służby i umieszczony zostaje.

W piechocie.

W pułku liniowym Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO nro 3, uwolniony ze służby rozkazem dziennym z dnia 1 Sierpnia r. b., z tegoż pułku, Podpułkownik Ludwik Oborski.

Przeniesieni zostają.

W korpusie artylleryi i inżynierów.

Podporucznik inżynierów Antoni Quapill, do pułku 6 piechoty liniowej.

W piechocie.

Z pułku 6 liniowego, Podporucznik Julian Malczewski, do pułku 4 liniowego.

Otrzymują urlopy.

W sztabie głównym.

W części Jenerała Kwatermistrza Jeneralnego, Podporucznik Tolkemit, na dni 15, w gubernią grodzieńską.

W gwardyi.

W pułku strzelców konnych, Pułkownik Jagmin, na dni 15, w gubernią grodzieńską.

W iędzie.

W pułku strzelców konnych Jego Cesarzowiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia ALEXANDRA Następcy tronu nro 1, Podporucznik Narkiewicz, na miesięcy 3, w gubernią wileńską, do Mitawy i Bygi. W pułku 4 strzelców konnych Podporucznik Wasilewski, na dni 45 w gubernią wileńską. W korpusie żandarmeryi, Kapitan Peszyński, na dni 12, do Torunia.

Naczelnny Wódz:

(Podpisano) KONSTANTY.

W. X. R.

Zgodno z oryginałem:

p. ob. Szefa sztabu głównego,
Jenerał bgdy Siemiątkowski.

Kommissya rządowa sprawiedliwości.

Ogłasza: iż Rada administracyjna królestwa postanowieniem swem na dniu 17 b. m. wydanem, zapis summy złt. 1800, na sprawienie organów do kościoła parafialnego w mieście Białym, w powiecie rawskim, położonego, testamentem urzędownie na dniu 14 Października r. 1826, przez niegdy Jadwigę z Sankowskich Przyłuską uczyniony, stósownie do art. 910 kodexu cywilnego, z zachowaniem praw osób trzecich, zatwierdziła.

W Warszawie, dnia 25 Października 1827 r.

W zastęp. Ministra prezydującego:

Radca stanu, M. Woźnicki.

Za Sekretarza ilnego:

K. Hoffmann.

Kommissya województwa mazowieckiego.

W skutku reskryptu Kommissyi rządowej spraw wewnętrznych i policyi, z daty 12 b. m. i r. N. $\frac{344}{1237}$, podaje niniejszem do wiadomości publiczney, iż w biurze Kommissyi województwa mazowieckiego przy ul. Przejazd pod N. 646 647 w pałacu rządowym posiedzenia swoje odbywającej, przed Kommissarzem wydziału administracyynego, z strony Kommissyi wojewódzkiej upoważnionym, odbywać się będzie w dniu 8 listopada r. b., licytacya in minus na dostawę materyałów do budowy dwóch mostów drewnianych o murowanych ścianach, przy drogach młocińskiej i Bielańskiej, to jest: od summy anszlagowej:

a) za pierwszy most — — — zł. 2,123 gr. 16

b) za drugi — — — — — 1,766 — 10

Razem zł. 3,889 — 26

Każdy zatem mający chęć podjęcia się dostawy tychże materyałów, zechce się na terminie licytacyynym, wyżej wymienionym, stawić, i przed delegowanym do odbicia licytacyi Kommissarzem wojewódzkim wydziału administracyynego okazać kwit kassy głównej województwa mazowieckiego na złożone w niej vadium, gotowizną summe zł. 389 wynoszące, bez czego nikt do licytacyi przypuszczonym nie będzie.

Reszta warunków do tej licytacyi tak w biurze Kommissyi wojewódzkiej iako też Dyrekeyi Jeneralney dróg i mostów, każdego dnia (wyjąwszy dni świąteczne), od godziny 9 z rana do 4 po południu, przeyrzana być może.

W Warszawie, dnia 29 Października 1827 r.

Radca stanu, Prezydent,

Rembeliński.

Sekretarz ilny,

Filipecki.

Urząd municypalny miasta stołecznego

Warszawy.

Lubo każdemu fanty na lombardzie zastawiającemu wiadomo jest, iż urządzenia lombardowe, mianowicie w § 21, stanowią: „że właściciel fantu zastawnego, a z powodu niewykupienia lub nieprolongowania zastawu przez licytacyą publiczną przedanego, ma sobie zostawiony cały rok czasu (licząc od terminu licytacyi na której fant był przedany) do zgłoszenia się do lombardu po odebranie superaty, jeżeli się iaka, po odrąceniu, z kwoty za fant wziętej, przypadających lombardowi należitości, okaże; skoro zaś w przeciągu tak znacznego czasu rzeczoney superaty z depozytu lombardowego nie odbierze takowa, do funduszów namienionego instytutu wcielona, staie się jego własnością:“ — chcąc iednak ażeby nikt niewiadomością składać się nie mógł przypomina takowy przepis, z oświadczeniem że Dyrekeya lombardu od niego odstąpić, ani go modyfikować nie jest mozną.

W Warszawie, dnia 22 Października 1827 r.

Radca stanu, Prezydent,

Woyda.

Sekretarz ilny:

J. Jahótkowski.